и нации,
преминахъ презъ
гнетъ
и тегло —
навредъ, където се борятъ
за хлѣбъ.

И днесъ, единъ въпросъ
ме тревожи
Родино,
Разкъсва — сякашъ отъ стомаха.
Нахлува отъ вредъ,
нищета,
гладъ,
който пада въ продънитѣ редове.
И този въпросъ
ме вълнува
и искамъ отвѣтъ!
Вредъ мракъ.
И въвъ мрака тегло
и робия.
Гладъ.
Остана стотици години
назадъ...
А твойта цвѣтна пустиня,